

Meksika Devrimci Komünist Örgütü: Yeni Sosyalist Devrim İçin Şimdi Mücadele Edin

05.11.2025 • Aurora Roja Yazıları, Meksika Devrimci Komünist Örgütü (OCR), Meksika Devrimci Komünist Örgütü (OCR) Belgeleri • Yeni Komünizm

Revcom.us editörünün notu: İspanyolca'dan İngilizce'ye çeviri revcom.us gönüllüleri tarafından yapılmıştır. 44 sayfalık orijinal bildiriye İspanyolca olarak indirmek için:

<https://drive.google.com/file/d/1zloQ9YZUsEbtwn8aztpTRDdtBEvD7PU6/view?usp=sharing>

YK Kolektifi Çevirmeninin Notu: Bu metin, revcom.us gönüllülerinin İngilizce çevirisinden Türkçeye çevrilmiştir. İngilizce çevirisi için: <https://revcom.us/en/fight-now-new-socialist-revolution>

1. Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var, Daha Azına Değil

Neden? Çünkü bir *sistemin*, emperyalizmin hükmettiği kapitalizm sisteminin altında yaşıyoruz. Bu baskı ve sömürü sistemi halkların çektiği *gereksiz* acıların, say say bitmeyen suçların ve korkunçlukların kök sebebidir. Küresel olarak bu kapitalizm-emperyalizm sistemi insanlığı ve pek çok diğer türü, her yerde hızla ilerleyen çevresel yıkım veya ABD, Çin, Rusya gibi önde gelen emperyalist güçler arasında bir nükleer savaş gibi sebeplerle olası bir nesli tükenmenin eşiğine doğru götürmektedir ve bunun yanı sıra Filistinlilerin uğratıldığı soykırım örneği gibi her yerde insanlığa karşı suçlar işlemeye devam etmektedir. Meksika'da gittikçe büyümekte olan kanlı cinayetler silsilesi, kaybetmeler, kadın cinayetleri, tecavüz, kadınların maruz bırakıldığı insan kaçakçılığı, doğa ve insan nüfuslarının zehirlenmesi, büyük suç zincirleri ve diğer *tamamen gereksiz ve kabul edilemez* korkunçluklar serisi söz konusudur.

Bu devrim sadece acilen gereksinim duyulan bir şey değildir, aynı zamanda *mümkündür* de. Bizler şimdi ciddi bir şekilde bu devrim için mücadele veriyoruz. Eğer bu mücadelenin henüz bir

parçası değilseniz, siz ve çok daha fazla insanın gerçek bir devrimin ne olduğunu, neden *mümkün* olduğunu ve bu devrimle getirilebilecek radikal özgürleştirici dönüşümleri anlaması gerekiyor. Burada bundan bahsedeceğiz.

İçinde yaşamakta olduğumuz dünyanın gerçekleriyle yüzleşmemiz, etrafımızda gerçekleşen suçların ve korkunçlukların bizlere dokunmayacağını umarak “öne geçme” şeklindeki dar kafalı mücadelede kapana kısılmamamız, kenardan izlemememiz gereklidir. Çok daha iyi bir dünyanın mümkün olduğunu anlayarak zihninizi açabilirsiniz ve açmalısınız, kalbinizi halka açabilirsiniz ve umudun, özgürlüğün ve birliğin yeni sosyalist toplumu için mücadeleye katılabilirsiniz ve katılmalısınız.

2. Gerçek Bir Devrim Bu Sistemi Alaşağı Edip Yerine Yeni, Radikal Olarak Farklı ve Çok Daha İyi Bir Sistem Yaratır

Temel sorun bu sistemin kendisi olduğundan bu sisteme son vermek için gerçek bir devrim gereklidir. Nasıl bu sisteme son verebiliriz? Bu baskı ve sömürü sistemini savunmak için halkı bastıran ve cinayet işleyen şimdiki devleti alaşağı edip ortadan kaldırarak. Onun yerineyse milyonlarca insanın son derece devrimci mücadelesi radikal derecede farklı, bütün baskı ve sömürü ilişkilerine son verecek mücadeleyi yaygınlaştıracak, destekleyecek ve savunacak yeni bir devrimci devleti oluşturacaktır.

Emperyalistlerin egemenliğinde durmak bilmeyen maksimum kâr arayışında halkları süper sömürüye uğratıp fakirleştiren, çevreyi yok eden, insanlığa karşı kanlı bir savaş sürdüren kapitalist ekonomi de ortadan kaldırılmalıdır. Zafer elde eden bir devrim büyük ulusal ve yabancı kapitalistlerin ekonomik mal varlığına el koyacak ve köylüler, küçük işletme sahipleri tarafından ekonomik aktivitenin gönüllü kolektifleştirilmesinin önünü açacaktır. Bu tüm halkın ihtiyaçlarını karşılamaya kararlı yeni bir sosyalist ekonomiyi oluşturacak, bütün eşitsizlik, sömürü ve baskı çeşitlerinin üstesinden gelecek ve dünya devrimini ileriye taşıyacaktır.

Bu zincirleri kırarak şu an çoğu şekilde baskı altında veya çarpıtılmış halde bulunan milyonların yaratıcılığı açığa çıkarılarak şu an üstünlük sağlamış olan iğrenç kültür ve bencil, ırkçı ve maço fikirler eleştirilecek ve yeni bir kültürün filizlenmesine ve çeşitli, renkli, devrimci ve ilham verici

fikirlere yükselme imkanı tanıyacaktır.

Kısacası, gerçek bir devrimden doğan sosyalizm radikalce farklı ve çok daha iyi bir yeni ekonomik sistem, yeni bir politik sistem ve yeni bir kültür yaratacaktır. Meksika halkı için büyük bir özgürleştirici ilerleme olacak ve aynı zamanda da dünyanın her yerindeki halkların devrimci mücadelesine destek olacak, inisiyatif kazandıracak ve ilham verecektir. Bu devrim dünya çapındaki komünizm mücadelesinin; sınıfsız, baskı ve sömürsüz bir toplum mücadelesinin ve tüm insanlığın kurtuluşunun bir parçasıdır.

Sözde “alternatifler” olarak sunulan çeşitli sahte illüzyonların aksine gerçek bir devrime ihtiyaç vardır, daha azına değil. Bu illüzyonlara aşağıda değineceğiz.

3. Gerçek Bir Devrime İhtiyaç Vardır, Sözde “İdeolojik Devrime” Değil

“İdeolojik devrim” denen bu şey önemli sayıda insanı farklı şekillerde ve derecelerde etkilemektedir. Temel fikri, temelden bir değişiklik yapmak için gereken tek şeyin aile içerisinde, okulda ya da toplumun genelinde insanların fikirlerini değiştirmek olduğudur. **Bu, halkı şu anki sapkınca sistem altında acı çekmeye devam etmeye hapseden sahte bir illüzyondur.** Bu fikir tarafından etkilenen insanların çoğu zaman ilerici olan amaçlarından bağımsız olarak bu illüzyonun götürdüğü yer budur.

İnsanların fikirlerini değiştirmenin çok önemli olduğu doğrudur. Aslına bakılırsa insanların düşünüş biçimini değiştirmek bu sistemi devirip radikal derecede farklı yeni bir sistemi oluşturmanın öncesinde de sonrasında da devrimci sürecin temel parçalarından biridir. Ancak birincisi, **insanların fikirlerini hangi fikirlerle ve neyi başarmak için değiştireceğiz?** Tüm insanlığın kurtuluşunun mücadelesinden daha azı, bir grup veya ülkenin diğerlerine karşı çıkarları olamaz. Halka hizmet etmek ve doğanın koruyucuları olmaya hizmet etmek uğruna fikirler değiştirilmelidir, sadece “ben ve benim halkım için bir şeyler” aramak uğruna değil.

Diğer taraftan, eğer kapitalist ekonomi herkes herkese karşı şeklindeki acımasız rekabetçi haliyle işlemeye devam ederse, ana akım medya, eğitim, devlet ve diğer kurumlar hakim sınıfların ellerinde bırakılırsa hangi fikirler zafer kazanacaktır? İnsanların fikirlerini ne kadar değiştirmeye çalışırsanız çalışın, kapitalist kurumlar ve bizzat kapitalist ekonominin işleyişi ve

onun ifade tanıdığı insanlar arası ilişki biçimleri bencil, ırkçı, kadın düşmanı ve şimdiki gerici sistemin ekonomik, politik ve toplumsal ilişkilerinin içselleştirdiği diğer fikirleri dayatmaya devam edecektir. Sadece iyi bir okula girmek, bir iş bulmak ya da daha çok satış yapmak için girilen günlük rekabete bir bakın. Bu sistemin işleyişinin ta kendisi bencilliği ve “önce ben” şeklinde davranışları doğurur. Daha en önemli şeyin diğer hiç kimseyi umursamadan “öne geçmek”, diğer herkesin arasında “öne çıkmak”, erkeklerin kadınları “fethetmesi” gerektiği ve şu anki sistemin ekonomik ve toplumsal ilişkilerine içsel olan diğer benzer değerlerin oluşturduğu hakim kültürden bahsetmiyoruz bile.

Son olarak, eğer şu anki sistemin işleyişinin sadece özellikleri konusunda mücadele eden fikirler doğrultusunda *hareket edecek* cesaretiniz varsa ne olur? Kapitalist devlet, onun ordusu, ulusal muhafızları, polisleri sizi cezalandırmaya, bastırmaya, öldürmeye gelirler. Bu direkt olarak, Guerrero eyaletinin Morena [siyasi parti] hükümetinin polisleri tarafından öğrenciyken öğretmenlik yapan Yanqui Kothan'ın korkakça öldürülmesi gibi olaylarda olduğu şekilde ordu, polis ve organize suçun ortak operasyonunda kaybolan 43 Ayotzinapa öğrenci öğretmenleri konusunda gerçek ve adalet gibi basit bir şey için mücadele etmeye cesaret edenleri korkutmak için yapılabilir. Ya da Morelos eyaletindeki çevre katili termoelektrik santraline (bu proje önceki Meksika başkanı Lopez Obrador'un [AMLO] seçim kampanyası sırasında durdurmak için söz verdiği ancak sonrasında zor kullanarak dayattığı bir projedir) karşı çıktığı için federal devlet delegesi tarafından tehdit edilen Samir Flores'i öldürmek için tutulan katil gibi dolaylı da olabilir. Her sene öldürülmeye devam eden çok sayıda toplumsal aktivist, gazeteci ve savunucu bu sistem altında daha ilerici fikirler doğrultusunda ilerlemenin sonuçlarına tanık olmaktadır.

Morena (Ulusal Yeniden Doğuş Hareketi) üyeleri tarafından sıkça kullanılan “vicdanların devrimi” lafından özel olarak bahsetmek ve bu lafa içten bir nefret duymak gereklidir. Pratikte bu, başkanın sabahki basın toplantılarında söylediklerini papağan gibi tekrar ederek halka karşı işlenen suçları ve çevresel yıkımı görmezden gelmek demektir. Bütün bunlar “Dördüncü Dönüşüm” denen şeyin [Ülkeyi yöneten siyasi parti koalisyonu] hükümetleri altında ve burjuva “muhaliflerinin” aşağılık seçim partilerinde de devam etmektedir.

Halkın düşünüş biçimini değiştirmek temel, radikal bir değişiklik elde etmek için esastır, ancak bunun gerçek bir devrim sürecinin vazgeçilmez bir parçası olması gereklidir. “İdeolojik devrim” denilen şey denizde boğulan bir insanın sadece fikirlerini değiştirmesi gerektiğini, ona “Gülümse, başarabilirsin” demenin yeterli olduğunu düşünmek gibidir. Onları cesaretlendirmeye çalışmak yanlış değildir, ancak bir can simidi atarak ve onlara sudan çıkmalarında yardım ederek gerçek maddi durumu değiştirmeniz gereklidir. Gerçek budur. Biz, her şeyi değiştirme mücadelesinin vazgeçilmez bir parçası olarak insanların düşünüş biçimlerini dönüştürmek için mücadele ediyoruz ki insanlık bu miadı dolmuş sistemin denizinde boğulmasın, artık yeni bir yaşama ve içinde hepimizin yaşamak isteyeceği bir dünyaya umutla baksın.

4. Şu Anki Sistem İçerisinde Seçimler İle Hiçbir Temel Değişiklik Yapılamaz

Meksika'nın yakın tarihteki tecrübeleri aynı zamanda seçimlerle hiçbir temel değişiklik yapmanın da mümkün olmadığını göstermektedir. 2018 yılında kana susamış Kurumsal Devrimci Parti [Institutional Revolutionary Party (PRI)] ve Ulusal Hareket Partisi [National Action Party (PAN)] suçluları en nihayetinde Lopez Obrador ve Morena'nın galibiyeti ile iktidardan düştüğünde pek çok kişi arasında gerçek bir sevinç ve gerçek bir değişim umudu yeşermişti. Peki ne oldu? Obrador askerleri kışlalara döndürme sözü vermişti, ancak aksine Meksika toplumunun tarihteki en büyük askerileşmesini gerçekleştirdi. “Sarılın, Mermi Atmayın” sloganları arasında herhangi bir 6 yıllık başkanlık döneminde görülen en yüksek cinayet ve kaybedilme sayılarına ulaştı ve bir de bunların üzerine “kaybolanları kaybetmeye”, onları resmi kayıtlardan silmeye çalıştı. “Biz baskı yapmıyoruz” diyorlar, ancak bizim sitemizde detaylıca belgelediğimiz üzere (başka makalelerin yanı sıra bknz. “Nuevas masacres militares: con ejecuciones y militarización, Sí son lo mismo” [Ordunun Yeni Katliamları: İdamlar ve Askerileşme, Tıpatıp Aynı Şeydir]) AMLO ve [şu anki] başkan Sheinbaum altında Ordu, Ulusal Muhafızlar ve polis; vatandaşları ve göçmenleri öldürmeye devam etmektedir.

“Biz neoliberaler ile aynı değiliz” diye iddia ederken önceki neoliberal hükümetlerin sadece sözünü vermiş olduğu “Maya” Treni denen şey ve Kıstak Okyanuslararası Koridoru gibi pek çok etnik ve doğal katliam mega projelerini hayata geçiriyorlar. Burjuva muhalefeti doğru bir

biçimde “hain” olarak nitelendiriyorlar, ancak Morena da Washington’ın emirlerini takip ediyor, hatta faşist Trump hükümeti ile göçmenleri “sınırlamak”, baskı altına almak, sınırdışı etmek ve öldürmek yönünde “birlikte hareket etmek” çağrısı dahi yapıyorlar. Aslına bakarsanız, şu anki Meksika başkanı Claudia Sheinbaum’un 6 yıllık başkanlık süreci Chiapas’ta 6 ve Chihuahua’da 2 göçmenin askerler tarafından öldürülmesi ile başladı. Geçmişin neoliberal politikalarının çoğunu devam ettirmekteler ve hatta yüksek seviyede emperyalist yabancı yatırım almaktan ve büyük işletmelerin yüksek gelirlerinden böbürlenmektedirler. Hatta Sheinbaum seçim kampanyası boyunca “neoliberal” olarak nitelendirdiği ve kaldırmaya söz verdiği 2007 ISSSTE [sosyal güvenlik] Kanununu kaldırmayı da reddetmiş ve böylece öğretmenleri ve başkalarını acı bir emekliliğe mahkum etmiştir. Bunu başka bir kinik söz ile örtbas etmeye çalışmaktadır: asla gelmeyecek olan refah ödeneği.

Evet, “sosyal programlarına” insanlardan destek alabilmek için daha çok para atıyorlar, ancak temel olarak hiçbir şey değişmemiştir. Hatta pek çok insan için, özellikle de organize suç ve devlet yönetiminin iç içe geçmiş olduğu yerlerde durum kötünden daha kötüye gitmiştir.

Peki neden? Basitçe AMLO, Sheinbaum ve Morena bu sistemin diğer politikacıları gibi bir avuç yalancı olduğu için mi? Hayır, sadece bundan dolayı değil. Sorun daha derindedir. Çünkü bir insan ne kadar dürüst ve iyi niyetli olsa da iktidara geldiklerinde emperyalizmin hükmettiği kapitalist sistemin nasıl işlediği ve işlemek zorunda olduğu üzerine gerçeklerle yüzleşmek zorundadır. Emperyalistlerden daha fazla dış yatırım ve borç aramak zorundalar, büyük ulusal ve yabancı iş adamlarının skandal kârlarını desteklemek zorundalar, yoksa ekonomi çöker. Özellikle de ABD emperyalizminin olmak üzere emperyalist taleplere cevap vermek zorundalar. Birkaç insanın devasa çoğunluğu sömürdüğü ve bastırdığı bu sistemi savunmak zorundalar, çünkü aksi takdirde her şey kaosa sürüklenir.

Yeni Komünizm kitabının yazarı Bob Avakian’ın örneğinde bahsettiği gibi, bu sistem altında herkesin beslenme hakkı olduğu bildirilse, yani herkes süpermarkete gidip istediklerini ödemedен alabilse ne olurdu? Bariz bir biçimde kaos çıkardı ve kısa zaman sonra süpermarkette hiçbir ürün kalmazdı, çünkü kim bunları ücretsiz olarak üretecek ki? Herkesi sağlıklı bir biçimde beslemek için -sadece Meksika’da değil, bütün dünyada- gereken üretim

kapasitesi mevcuttur, ancak bu sistem altında pek çok kişi aç ve yeterli beslenmemenin getirdiği sorunlarla yaşamakta. Sadece başka bir sistem altında, gerçek sosyalizm altında, beslenme hakkı gibi temel bir şeyi garanti etmek mümkün olabilir.

Yani seçimlerle hiçbir temel değişiklik yapmak mümkün değildir, çünkü en iyi niyete sahip olsanız dahi iktidara geldiğiniz zaman şimdiki ekonomik ve politik sistemin zorunlu işleyişine uygun hareket etmek zorunda olduğunuzu keşfedersiniz. Bu sebeple, Marx'ın da dediği gibi, burjuva seçimleri en iyi ihtimalle gelecek dönemde hakim sınıfın hangi temsilcilerinin halkı baskı ve sömürüye maruz bırakacağını seçme hakkından daha fazlası değildir. İnsanların acilen ihtiyaç duyduğu değişim bu sistem altındaki seçimlerle değil, şu anki sistemi ortadan kaldıracak ve radikal derecede farklı ve çok daha iyi bir sistem, yeni komünizmin bilimsel anlayışı tarafından rehberlik edilen sosyalizmi doğuracak gerçek bir devrim ile mümkün olabilir.

5. "İktidara Gelmeden Dünyayı Değiştirmek" Mümkün Değildir; Mevcut Devlet Gücünü Yıkmak ve Yerine Radikal Olarak Farklı, Devrimci Bir Devlet Gücünü Oluşturmak Zorunludur

Otonomi, öz yönetim, öz savunma ve bu sistem altındaki benzer diğer alternatif projelerin genelleştirilmesi ile "devlet iktidarını ele geçirmeden dünyayı değiştirmek" de mümkün değildir. En nihayetinde *bu sistem içerisinde* "devlet iktidarını ele geçirmek" seçim ya da başka bir yolla da olsa zaten bahsetmiş olduğumuz sebeplerle hiçbir şeyi değiştirmeyecektir. Şu anki devlet gücünü -yani kapitalist devleti- *yıkmadan, parçalamadan*, şu anki sistemi tamamen *ortadan kaldırmadan* ve radikal derecede farklı bir sistemi gerçek bir devrim yoluyla yaratmadan hiçbir temel değişiklik yapılamaz.

Alternatif projelerle "Devlet iktidarını ele geçirmeden dünyayı değiştirme" pozisyonunun savunucuları çoğu zaman Zapatista hareketinin önderleri bu sözleri kullanmasalar da Zapatista Ulusal Özgürleşme Ordusunun (EZLN) tecrübelerini dayanak alırlar. Bu tecrübeler bize neyi gösteriyor? 1994 yılında köylülerin ve yerli halkların ayaklanması milyonlara ilham kaynağı oldu, ancak EZLN'nin programı bizim başka yerlerde açıkladığımız sebeplerden ötürü aslında bizi kapitalist sistemin ötesine götüremezdi. (Örneğin bknz, *Hace falta tumbar el sistema capitalista, no tratar de "democratizarlo"* İngilizce çevirisi için: We need to overthrow this

system, not try to “democratize” it, [Bu sistemi ortadan kaldırmamız gerekiyor, “demokratikleştirmemiz” değil] revcom.us.) Birkaç gün içerisinde EZLN ayaklanmayı durdurmuş ve devlet ile müzakereler için masaya oturmuştu. Sonrasında da hükümet San Andres Anlaşmasında kabul ettiği ve imzaladığı sınırlı talepleri dahi uygulamayı reddederek sözleşmeye ihanet etmişti.

Avrupa ve başka yerlerdeki güçlerden gelen ekonomik ve diğer destekler ile EZLN yüksek nüfuza sahip olduğu sınırlı topraklarda -Chiapas'ta- kısmen değişiklikler yapmayı başarmıştır ve bizim bu tecrübeden öğrenmemiz gereken şeyler vardır. Ancak en büyük ders, bu sistem altında, kapitalist sistemi ortadan kaldırmadan yapılabilecek değişikliklerin ne kadar sınırlı olduğudur. Zapatistalar devleti antagonize etmemek için çok uğraşarak hareket etmiş olsalar da sonunda ne oldu? *Bütün* seçim partilerinin *bütün* hükümetleri ABD emperyalizminin önerileriyle de Zapatista üyelerinin sistematik bir baskı, taciz ve katliam sürecine giriştiler ve bu süreçte Orduyu, Ulusal Muhafızları, polisleri, paramiliter güçleri ve özellikle de daha yakın zamanda uyuşturucu kaçakçılarının kiralık katillerinin hepsini kullandılar. **Bu gerici baskıcı süreç günümüzde de devam etmektedir.** EZLN'ye yapılan bu baskıyı kınamalı ve buna karşı mücadele etmeye devam etmeliyiz. Ayrıca bunun hükümeti ve bütün bu sistemi ortadan kaldırmanın gerekliliğinin, sadece şu anki baskıcı sistemin sınırları içerisinde “alternatifler” üreterek yetinemeyeceğimizin fark edilmesi gerekmektedir.

“Öz savunma grupları”, “topluluk polisleri”, “otonomi sahibi bölgeler” ve diğer benzer alternatif projeler çoğu zaman halkın şu anki sömürü ve ölüm sistemine karşı direnme ve mücadele etme uğruna pozitif çalışmalarını temsil etmektedir. Ancak bunların hepsi, yine *bütün* seçim partileri tarafından aynı karşı bastırma protokollerinin saldırısına uğramıştır çünkü bunların *hepsi* emperyalizmin hükmettiği kapitalist sistemi savunmakta ve temsil etmektedir.

Belirli bölgelerde kısmi değişiklikler amaçlayan bu girişimler hakim sınıf tarafından kuşatma altındayken ve hatta bastırılmakta veya el konmaktayken ölümcül kapitalist sistem hayatları mahvetmeye, umutları ezip geçmeye, acı, kayıp ve ölüm dayatmaya ve üstüne üstlük Meksika'nın tümünün doğasını yok etmeye devam etmektedir.

“Devlet iktidarını ele geçirmeden dünyayı değiştirme” olasılığını destekleyenlerin ve daha genel olarak gerçek bir devrim ile devleti ve bütün kapitalist sistemi ortadan kaldırma ihtiyacını reddedenlerin niyetlerinden bağımsız olarak, **bu pozisyon aynı zamanda halkı bu sistem altında gereksiz yere acı çekmeye mahkum etmektedir.**

“İdeolojik devrim”, “Vicdanların devrimi”, seçime dayalı “değişimler”, “devlet iktidarını ele geçirmeden dünyayı değiştirmek” gibi **sahte illüzyonları bir kenara atmanın**, en iyi ihtimalle çürümüş bir sistemin kanserli yaralarına uygulanan yara bantlarından daha fazlası olmayacak bu “alternatiflerle” kendimizi sınırlamamanın zamanı gelmiştir. Halk için, insanlık için, **gerçek bir devrimin** radikal ameliyatı gereklidir. Devlet gücüne karşı kilit mücadelelerde halkı mobilize etmeli ve her adil mücadeleyi desteklemeliyiz. Ancak kendi başlarına bu mücadeleler, haklı ve gerekli olsalar da en iyi ihtimalle biraz toprak veya diğer değişiklikler ele geçirebilirler. Öyle ya da böyle yeniden saldırıya uğrarlar ve en nihayetinde eğer gerçek bir devrim mücadelesi ile bağlantıları yoksa bu sistem tarafından yenilgiye uğratılır veya saptırılırlar. İnsanları bu suçlu sistemin altında hayatta kalabilmek için gerekli ancak sınırlı mücadelelerin *sınırlarına hapsetmektense* devlet gücüne karşı savaşmalı ve halkı devrim için dönüştürmeliyiz.

6. Devrim *Mümkündür* nk Artan Sayıda İnsan Eskisi Gibi Yaşayamaz Hale Gelmiştir ve Hakim Sınıflar Eskisi Gibi Yönetmeye Devam Etmekte Artan Bir Zorlukla Karşı Karşıyadır

“Halkın nerede olduğuna bir bakın” diyerek devrimin mümkün olmadığı fikri oldukça yaygındır. Ancak **gerçekten halkın nerede olduğuna bir bakın!** Gerek devletin ölümcül mega projeleri, gerekse her seviyeden otoriteler ve seçim partileri ile ortaklaşa hareket ederek nüfuz sahibi olduğu toprakları gittikçe genişleten organize suç tarafından topluluklar tamamen yerlerinden edilmiş, kaldırılıp atılmış ve yok edilmiş halde. Pek çok yerde gençler ya mafyaya katılmaya zorlanma, ya aileleri ile birlikte başka bir yere kaçma, ya da topluluk polisi ve başka yollarla devlet, organize suç ve büyük işletmeler arasındaki cehennem ittifakına karşı direnmeye çalışma arasında acımasız bir seçim ile karşı karşıya. Mcadeleciler, savunucular ve dürüst gazeteciler her tarafta öldürülüyor veya kaybediliyor. Her yeni 6 yıllık başkanlık

döneminde cinayetlerin, kaybetmelerin, kadın ve çocuk kaçakçılığının, uyuşturucu kaçakçıları, fidyeciler ve diğer korkunçlukların ortak yönetimi altında kanlı katliamlar artarak devam ediyor.

Dahası, bu durumla karşılaşan insanların binlercesi büyük bir cesaretle mücadele ediyor. Pek çok aile üyesi kayıp insanları arayan annelerin ve diğerlerinin uğradığı tehditler ve cinayetlere göğüs gererek kayıp aile bireylerini arama ve otoritelerin suç ortaklığını açığa çıkarma mücadelesine devam ediyor. Kendi toprakları, suları, ormanları ve tarımlarını devletin ve büyük işletmelerin ölüm dağıtan mega projelerine ve aynı zamanda organize suçun devlet ve büyük işletmeler ile birlikte dayatmaya çalıştığı terör, suça zorlama ve haraççılığına karşı pek çok yerli halkın ve diğer köylülerin cesareti ve kararlı ve bazen silahlı direnişi ilham vericidir. Kadın cinayetlerine karşı, tam kapsamlı kürtaj hakkı ve partiyarcanın sonu için mücadele eden kadınların öfkesi ve neşesi dönem dönem sokakları yeşil ve mor bir denize dönüştürüyor.

Aileler, öğrenciler, öğretmenler, aktivistler ve diğerleri 1968 Tlaltelco Plaza katliamı, Kirli Savaş, Acteal, El Charco, Ayotzinapa ve bunun gibi sadece cezasız kalmamış, aynı zamanda devlet tarafından suçlu askeri yetkililere ödül dahi verildiği halka karşı işlenen diğer suçlar karşısında Gerçek ve Adalet için savaşmaya devam ediyor. Meksika'nın pek çok yerine insanlar, şu anki sözde "solcu" hükümet İsrail'le ilişkilerini kesmeyi ve açıkça soykırımdan bahsetmeyi reddetse de Filistin'deki soykırımı protesto etmek için sokağa çıkmışlardır. **Binlerce insan cesurca ve kendilerini adeta hiçe sayarak savaşmaktadırlar ve onlara sırt çevirmek ve kendi ilgisizliğimizi halkın büyük kısmında görünen "ilgisizliği" kullanarak açıklamak doğru değildir.** Gerçekte, halkın büyük kısmı için sorun basitçe "ilgisizlik" değil, durumu gerçekten nasıl değiştireceklerini görememeleri ya da değiştirebileceklerine inanmamalarıdır.

Gerçek şudur **ki Meksika'daki milyonlarca insanın acilen bir devrime ihtiyaçları vardır ve artan sayıda insan artık eskisi gibi yaşamaya devam edemeyecek haldedir.** Bu durum, daha çok araştırma ve analiz gerektiren **eşitsiz büyüme**de olan bir devrimci **durumun** olası bir çözülümünün bir özelliğidir. Bu özellikle kırsalda, pek çok küçük ve orta boyutta şehirde ve büyük şehirleri çevreleyen "gecekondu mahallelerinde" akut bir biçimde ifade bulur. Hem bu devrimci durumun potansiyelinin hem de kitlelerin devrimci potansiyelinin vurucu bir örneği Meksika'nın farklı yerlerinde, özellikle de kırsal bölgelerde tekrar tekrar ortaya çıkan "öz savunma grupları", "topluluk polisi" ve diğer silahlı popüler direnişlerdir. Bunlar kendi

başlarına sistemi ortadan kaldırmak isteyen devrimci mücadeleler değildir ve devlet, uyuşturucu kaçakçıları ve işletme liderleri tarafından şiddetli saldırılara maruz kaldıktan sonra çoğu ya ezilir ya da sistem içerisine dahil edilir. Ancak bunlar *Meksika'nın pek çok bölgesindeki koşulların kitleleri karşılaşmakta oldukları suçlar karşısında direnebilmek için silahlanmaya zorlamakta olduğunu çok somut bir biçimde göstermektedir.*

Kitlelerin devrimci potansiyeli kendisini henüz milyonlara varan bir devrimci halkın ortaya çıkışı ile göstermemiş olsa da bu halkın büyük çoğunluğu içinde bulunduğu durumdan memnun olduğu için değildir. Halkın çok büyük bir kısmı -milyonlardan söz ediyoruz- bir devrime ihtiyaç olduğuna inanıyor, ne kadar bunun ne anlama geldiği konusundaki anlayışları çok farklılaşsa ve henüz bunun nasıl mümkün olabileceğini göremeseler de.

Bu duyguların, bu arzunun, bu ihtiyacın bilinçli bir maddi güce, devrim için daha da güçlü bir harekete dönüştürülebilmesi için **büyümekte olan bir devrimci komünist çekirdeğin halka ulaşması**, onlarla tartışmalar yürüterek onları bu şekilde yaşamaya, *acı çekmeye ve ölmeye* devam etmek zorunda olmadığımızı ikna etmesi ve **gerçek bir devrim için şimdi örgütlemesi** gerekmektedir. Devrimin çok uzak bir gelecekte halkın “boğazına kadar suya batmış” halde olduğu bir dönemde “son çare” olduğuna inat eden *reformist “solun”* boğucu dogmasına karşı çıkmak gerekmektedir. Bu kişiler, milyonlar için suyun çoktan boğazın üstüne çıkmış olduğunu görmeyi reddetmektedirler. Pek çok kişi bu sistemin ölümcül sularında boğulmak üzere ve hatta boğulmuş haldedir. Bu kişilerin kendinden “sol” diye bahseden ve içinde yaşamakta olduğumuz gerçekle yüzleşmeyi reddeden reformist önderliğe ihtiyaçları yoktur. Aksine, devrimi mümkün kılacak gerçekleri *bilimsel olarak analiz etmeyi* başarabilecek ve artan sayıda insanı bu gerçeğe ikna edebilecek **devrimci bir önderliğe** ihtiyaçları var. Zaten bahsetmiş olduğumuz üzere bu gerçeklerin biri de artan sayıda insanın artık geçmişte yaşadıkları gibi yaşamaya devam edemeyecekleri ve açıkça söylemek gerekirse artık aramızda olmadıklarıdır.

Belirsiz bir gelecekte değil, şu an tecrübe ettiklerimizin ortasında **eşitsiz gelişmekte olan devrimci durumun olası bir çözümünün başka bir özelliği de hakim sınıfların Meksika'yı yönetmekte gittikçe daha da zorlanmaya başlamış olmalarıdır.** Bu bir nebze

son derece negatif ün toplamış burjuva partileri -PAN, PRI ve PRD- ve “Dördüncü Dönüşüm” dedikleri şeyin burjuva partileri arasındaki çocuksu mücadeledir. Ancak bu büyük kapitalistler ve onların politik temsilcileri ile müttefik olan bir veya diğer organize suç kartelinin arasındaki şiddet içeren çatışmalarda daha da akut bir biçimde kendisini göstermektedir. Ana kartellerin multimilyoner liderleri zaten hakim sınıfın bir kısmını oluşturmaktadır (yani büyük ulusal ve yabancı sermayeler ve kırsal bölgelerdeki toprak sahipleri). Meksika’nın içerisinde yerel nüfuz veya “eş yönetim” durumunda oldukları alanlar gittikçe büyümektedir. Sadece Meksika’da değil, ABD’de de “yasal” oldukları iddia edilen kapitalistler ve her seviyeden otoriteler ile iç içe geçmiş ve birlikte hareket eden bir haldedirler. Hakim sınıflar içerisindeki farklı gruplar –“yasal” da “yasadışı” da- arasındaki çatışmalar artık bir düzine katledilmiş aday ve destekçileri olmadan seçim dahi yapamamalarında, devletin bir ya da diğer tarafı ve “yasal” iş adamları ile ittifak içerisinde olan çeşitli karteller arasındaki kanlı savaşlarda en açık biçimde ifade bulmaktadır. Devletin sözde organize suçla karşı hamleleri aslında bunları ortadan kaldırmak ile tamamen alakasızdır, aksine bir veya diğer grubu tercih etmek veya topluma “bir şeyler yapılmakta olduğunu göstermekle” ilgilidir.

Hem İnterdisipliner Bağımsız Uzmanlar Grubunun (GIEI) Ayotzinapa devlet suçu üzerine araştırmaları hem de “Guacamaya Leaks” sızıntı dökümanları Meksika ordusunun açıkça suç çetelerini ve çete üyelerini tanımlamış olduğunu göstermektedir. Ancak ilginç bir şekilde sadece birini ya da diğerini bulabilmektedirler (çıkarları ile ilişkili olarak)! Gerçekte organize suç devletin üst seviyesinin tümüne ve genel olarak hakim sınıfların içerisinde o kadar entegre olmuştur ki otoriteler onunla savaşamaz haldedir ve savaşmak da istememektedir. Şimdilerde Trump faşist yönetimi, bu faşist rejim ile Sheinbaum’un kendisinin söylediği gibi hep “birlikte hareket etmeye” istekli Meksika devletini organize suçun belirli kesimlerine karşı operasyon düzenlemeye zorlamaktadır. ABD faşistlerinin hedefi organize suç ortadan kaldırmak değil, aksine onu ve genel olarak Meksika’yı ABD emperyalizminin daha da direkt kontrol altına alabileceği bir duruma getirmektir. ABD devleti ve organize suç arasında birlikte hareketin uzun bir tarihi vardır: ABD’nin Nikaragua’da karşı devrimcilere silah sağlamak için uyuşturucu ticaretini kullandığı “Iran-Contragate” skandalı bunun sadece en bilinen olayıdır.

Bütün bunlar farklı kapitalist güçler arasında (“yasal” ya da “yasadışı” fark etmeksizin, zaten gittikçe birini diğerinden ayırmak daha da zorlaşıyor) çekişmeleri ve şiddetli çatışmaları alevlendirmektedir. Bunlar da riski arttırmakta ve yönetimsizlik durumuna sebep olmaktadır, örnek olarak Sinaloa, Chiapas, Guerrero, Michoacan, Guanajuato bölgelerinde yakın zamanda gerçekleşen silahlı saldırılar ve Mexico City valisinin iki yakın ortağının öldürülmesi verilebilir. Organize suçun hızlı büyümesi devrim için ciddi sorunlar oluştursa da bu durum Meksika’yı kana bulamakta, milyonların yaşam düzenini bozmakta ve yönetimi artan seviyede zorlaştırmaktadır. **Hakim sınıflar arasındaki bu iç çatışmalar, güç dengesinde kitlelerin bastırılmış devrimci potansiyelinin içinden büyük bir güçle fıskırabileceği çatlaklar açığa çıkarmaktadır.**

Meksika’da eşitsiz büyümekte olan bir devrimci durum potansiyelinin çözülmesi **ABD’de şu anki kriz ile derinden ilişkilidir.** Trump yönetiminin faşizmi -hakim sınıfın aleni diktatörlüğünü- konsolide etme girişimleri ve buna karşı, göçmenleri savunmak ve faşist rejimin konsolide olmasına karşı çıkmak için ABD’nin her tarafına yayılmış protestolar özellikle önemli olmak üzere artan sayıda insanın mücadelesi arasındaki çatışma büyümektedir. *Yeni Komünizm* kitabının yazarı Bob Avakian’ın eşsiz ve bilimsel analizinde de görüldüğü gibi bu durum hem ABD’de faşizmin konsolide olması yönünde büyük bir tehlikeyi hem de dünyanın en güçlü emperyalist ülkesinde *devrim* olasılığını -evet devrim!- içinde barındırmaktadır. ABD Devrimci Komünist Parti’si ve Dev-Komlar da hem faşist Trump’ı iktidardan devirmek hem de böyle özgürleştirici bir devrimi gerçekleşmek için her şeye rağmen mücadele etmektedirler. ABD emperyalizmi Meksika’daki bu baskı ve sömürü sisteminin en büyük dayanağı olduğu için Rio Bravo/Grande’nin öbür tarafındaki bu derin çatışma bu tarafta da büyük tehlikelerim ve büyük devrimci olasılıkların önünü açmaktadır.

ABD emperyalizmi her zaman Meksika halkını süper sömürmüş, bastırılmış ve yağmalamıştır, tıpkı dünyanın her yerinde başka halklara da yaptığı gibi. ABD’de faşizmin konsolide olması bütün bunları daha da büyük ve ileri bir acımasızlık ve korkunçluk seviyesine taşıyacaktır, bunun örnekleri olarak Trump’ın sürekli olarak Meksikalıları ve genel olarak bastırılmış göçmenleri “katil ve tecavüzcüler” şeklinde karakterize etmesi ve onun hükümetinin işbirlikçi Sheinbaum’un bunun “birlikte hareket etmek” olduğunu söylemesine rağmen Meksika’ya karşı

saldırganlığını ve casusluğunu arttırması verilebilir.

Diğer taraftan, Refuse Fascism [Faşizmi Reddet] organizasyonunun “Trump Şimdi Gitmeli!” hareketinin ve bunun yanında ABD içerisinde gerçek bir devrim için mücadelenin ilerlemesi Meksika’da devrimci olasılıkları cesaretlendirmekte ve ilerletmektedir, tıpkı Meksika’daki devrimci hareketin ilerlemesinin ABD’deki devrimci olasılıkları cesaretlendirmekte ve ilerletmekte olduğu gibi. Bu yüzden iki ülkedeki büyük kapitalistler ve büyük devletler karşısında sınırın iki tarafındaki halklar arasında devrimci bir birlik inşa etmek çok önemlidir.

Kısaca söylemek gerekirse, **Meksika’da devrim mümkündür -uzak bir gelecekte değil, içinde yaşadığımız zamanlarda- çünkü artan sayıda insan artık hayatlarını eskisi gibi devam ettirememektedir, hakim sınıflar eskisi gibi yönetmekte gittikçe daha da zorlanmaktadır ve ABD içerisindeki politik kriz bütün bunları daha da büyütmektedir.**

Ancak kendine “sol” diyen çoğunluğun geleneksel “bilgeliğinin” değil **bilimsel anlayışın rehberlik ettiği genişleyen bir devrimci komünist önderlik çekirdeği** inşa etmeden bütün bunların gerçek bir devrime doğru ilerlemesi mümkün değildir.

7. Devrim Olasılığı Sistemin Çelişkileri ve Krizlerinin Sebep Olduğu Devrimci Durumdan Doğmaktadır, Reform Mücadelelerinin Yavaş Yavaş Birikmesinden Değil

Bizim tartışmasını yürüttüğümüzün aksine, bu “sol” diye adlandırılan şeyin çok büyük bir kısmı devrimi belirsiz ve uzakta, en iyi durumda belirli bir kitleye yapılan konuşmalara eklenecek bir moda sözcük olarak görmektedir. Neden? Çünkü devrim sorusuna bilimsel bir şekilde yaklaşmamaktadırlar, aksine şu an var olan baskıcı sistemin ötesini görmekten aciz, reformist bir gözlükle bakmaktadırlar. Devrimin kısa vadeli talepler için büyüyen bir kitle hareketi olduğunu hayal ediyorlar (veya böyle yanlış bir biçimde düşünmek onlara öğretildi) ve şu an kitle mücadelesinde bir yüksek dalga olmadığından devrim olasılığının çok az olduğu sonucuna varıyorlar. Bu kendilerini “PCM” [Meksika Komünist Partisi] kısaltmasıyla tanıtan sahte “komünistlerin”, farklı grupların, Troçkistlerin farklı permütasyonlarının ve hatta başkalarının yanı sıra anarşistlerin tümünün dogmasıdır.

Devrimler böyle, talepler için günlük mücadelelerin zaman ile birikmesi ile gerçekleşmez.

Devrimler, bu sistemin merkezi çelişkilerinin devrimci bir durumun ortaya çıkmasına sebep olacak derecede yoğunlaşmasının bir ürünüdür. Bu sistemin Birinci Dünya Savaşı

sırasında patlak veren derin çelişkilerinin arasında gerçekleşen Rus Devrimi'nde durum buydu.

İlk başlarda Bolşeviklerin emperyalist savaşa karşı devrimci protestoları daha kısıtlıydı ve hatta milliyetçi kitlelerin saldırılarına uğramaktaydı ancak savaş süresince bütün çelişkilerin

yoğunlaşması ve keskinleşmesi sosyalist devrimin zafer elde edebileceği koşulları yarattı. Çin

devriminde eşitsiz gelişmekte olan bir devrimci durumun var olması kırsal bölgelerde uzun bir

halk savaşı verilmesini mümkün kıldıktan sonra İkinci Dünya Savaşı'nın başlangıcında

uluslararası durumdaki kaymalar ülkenin her yerinde iktidarı ele geçirmeyi mümkün kıldı. (Bu

tecrübelerin ve günümüzdeki önemlerinin daha derinden analizi için Bob Avakian'ın muhteşem

broşürünü öneriyoruz: *Revolution: Major Turning Points and Rare Opportunities [Devrim: Majör*

Dönüm Noktaları ve Nadir Fırsatlar], revcom.us.) Devrimci Umut içerisinde daha detaylıca

bahsettiğimiz üzere 1910 tarihindeki Meksika Devrimi sosyalist bir devrim olmasa dahi o da

sahte devrimcilerin hayal ettiği gibi gerçekleşmemiştir. Kitleler arasında görünen görece

kayıtsızlık durumunun altında Haciendalar [geniş kırsal toprak sahipliği] altındaki köylülerin

baskı ve sömürsünün yoğunlaşması ve emperyalist tahakküm sebebiyle patlak vermiştir.

Kimse görmeyi reddedenler kadar kör değildir. Gözlerini açmak isteyen biri, bu sistemin

milyonlarca insan için gittikçe artan bir çaresizlik durumu yaratmakta olduğunu reddedemez.

Kırsal katil çeteleri, ordu, ulusal muhafızlar, polis ve emperyalist ajanlar tarafından yaratılan

korkunç cinayet ve kayıp kan banyosunun büyüyen bir yönetimsizlik durumu yarattığı da

reddedilemez. Ancak sahte, *reformist* ve *karşı devrimci* "devrimciler" ve "komünistler" halkı

devrimci iradeden yoksun olmakla suçlamak istiyorlar. Onların pozisyonu, esasen "halk

devrimci mücadele ile ayaklandığı zaman biz de devrimin mümkün olduğuna inanacağız"

şeklinindedir. Hayır, hayır. Yüz kere, bin kere hayır! Kitleler devrim yaparlar, ancak Marx'ın

söylediği gibi, **devrimler herhangi bir anda halkın düşündüğü ve yaptığı değil,**

sistemin sorunlarının onları nelerle yüzleşmek zorunda bıraktığının bir ürünüdür –

milyonların mücadelesini zafere taşıyabilecek önder bir devrimci güç bulunduğu sürece.

Sosyalist bir devrim konusunda da böyle bir önder gücün başka şeylerin yanı sıra problem ve

çözüm konusunda doğru bir bilimsel anlayışın rehberliğinde hareket etmesi gerekmektedir.

Şu anki durumda bunun kolay olmadığından hiç şüphe yoktur. En devrimci düşünen insanları bile gerçek bir devrimin gerekli, mümkün ve özgürleştirici olduğuna inandırmak için halk içinde çok sayıda tartışma ve mücadeleye ihtiyaç vardır. Neden? Başka nedenlerin yanı sıra, kapitalist sistemin sahiplerinin tabi ki en temel ihtiyaçlar için verilen mücadeleleri dahi acımasızca bastırırken halkı böyle bir devrimin çok kötü ve hatta imkansız olduğuna inandırmakta büyük bir çıkarları olmasıdır. Başka bir neden de yapmacık “solun” uzak bir gelecekteki sözde “devrim” konusunda boş sözcüklerle halkı uyutarak halkın devrimci potansiyelini *bastırmasıdır*. Şimdi kendimizi bu sistem altında kısıntılar için mücadeleye etmekle sınırlamamız gerektiğini söyleyip durmaktadırlar. Eğer bu derinden hatalı pozisyon takip edilirse bahsettikleri gelecek en iyi ihtimalle içinde yaşanamaz bir gezegen olacaktır.

Dahası, eşitsiz gelişmekte olan devrimci durum potansiyeli bariz belli bir şey değildir, bilime ihtiyaç duyar. Bu sistemin devasa gücünün ve son derece gerçek baskıcı kuvvetlerini delip bunların altına inerek bu sistemin krizlerinin ve hakim sınıfların arasındaki iç çatışmaların içerisinde ezilen ve sömürülen kitlelerin devrimci potansiyelinin fıskırabileceği yönetilemezlik kırıkları oluşturacağını görebilmek için **yeni komünizm bilimine** ihtiyaç duyar. Bu, yüzeyselin altına inerek artan sayıda milyonların karşılaştıkları durumun sadece bir trajedi ve gözyaşları olmakla kalmadığını -ki net bir biçimde durum budur- bunun yanı sıra kitlelerin devrimci potansiyelinin yoğunlaşmasını da içerdiğini ve bunun halkın kendisi potansiyel devrimci kuvvetinin farkında olmasa dahi büyük bir güçle patlayabilecek bir şey olduğunu anlamak için bilimi gerektirir.

Yüzeyselin, görünenin altına inmek ve burada altını çizmiş olduğumuz eşitsiz gelişmekte olan devrimci durumun potansiyelinin özelliklerini ve yoğunlaşmalarını incelemek için bilimsel olmak gereklidir. Bu da **bu bilimi kuşanmış ve bu bilimi uygulayan devrimci komünist bir çekirdeğe ihtiyaç duyar**. Ayrıca halka devrimin uzak bir gelecekte değil, içinde yaşamakta olduğumuz zamanlarda *mümkün* olduğunun bilimsel anlayışını götürmeyi gerektirir. Bu halka götürülmeli, üzerinde tartışılmalı, uğruna mücadele edilmeli ve artan sayıda *insan şimdi devrim için ikna edilmeli ve mücadeleye katılmalıdır*.

8. Halkın *Devrim* İçin Örgütlenmesi ve Zaten Üzerine Mücadele Vermekte Olduğu Anlık Ekonomik Taleplerin Mücadelelerinde *Kapana Kısılmaması* Gereklidir

Az önce halkın devrim için örgütlenmesi gerektiğini yazdık ve şimdiden sözde fırsatçı “devrimcilerin” şikayet korosunu duyabiliyoruz: “Devrimden bahsetmek mümkün değildir. Anlayamazlar.” Saçmalık! Onlar hiç bunu denedi mi? Biz denedik. Devrim ve yeni komünizm hakkında konuştuk, entelektüeller ve köylüler ile tartıştık, günlük işçiler ve öğrenciler ile tartıştık, küçük işletme sahipleriyle, kayıp sevdiklerini arayan anne ve babalarla tartıştık. Kısaca söylemek gerekirse her çeşit insanla tartıştık. *Çünkü gerçek bir devrim sadece halkın bilinçli mücadelesinin bir ürünü olabilir.* Gördüğümüz şudur ki her çeşit insanla gerçek bir devrim olasılığını konuşmak mümkün. Bazıları buna karşıdır, bazıları bunun mümkün olmadığını düşünür, sizi her çeşit şüphe ve soruyla karşılar. Ancak “anlayamayan” kimse yoktur. Sistemin her imkandan mahrum bıraktığı en baskı altındaki insanlar dahi devrim hakkında görüşlere sahiptir ve bize temel sorular sorarlar: “Bırakın bir Yankee müdahalesini [ABD müdahalesi - Ç.N.], Meksika ordusunu tek başına dahi yenmek nasıl mümkün olabilir?” “Bana komünizmin kötü olduğu söylendi çünkü eğer iki parça malınız varsa birini sizden alırlar.” “Devrimden sonra Nikaragua’daki gibi bir şeyin aynısı olmaz mı?” “Halkın nerede olduğuna baktığımda şu an bunun mümkün olduğunu düşünmüyorum.” ve daha niceleri.

Yapmacık “devrimciler” halktan *nefret ederler*, halkın “anlayamayacağını” söylerler. *Geride kalmışlıklarından ötürü kitlelerin kendisini suçlarlar.* Bizzat kendileri devrim yapma yolundaki gerçek sorunlar üzerine düşünmek istemezler çünkü aslında kendileri gerçek bir devrim arayışında değil, bazen “devrimci” söylemler altında *bu sistemin boğucu sınırları içerisinde kalan bir reform hareketi* arayışındadırlar. Bu yüzden de tekrar tekrar, dünyanın her yerinde onlarca yıl geçmişten kalan fırsatçı “solcuların” eski, eskimiş dogmalarını yinelerler: “Kitleler en içlerinden gelen talepler için mücadele etmek uğruna örgütlenmelidir.” Bahsettikleri şey ise çoğu durumda kitlelerin zaten uğruna mücadele vermekte oldukları ekonomik mücadelelerdir.

Bunun *asla* gerçek bir devrimle sonuçlanmamış olması onları ilgilendirmez. Sözde “Leninistler” bu *ekonomik pozisyonun* Lenin’in meşhur kitabı *Ne Yapmalı?* içerisinde karşısında polemik yürüttüğü hatalı pozisyonun ta kendisi olması ile de ilgilenmezler. Bu reformist dogmanın

kapsamlı ve süregelen bir çürütülmesi olmadan Bolşevik devrimi *asla zafer kazanamazdı*.

Adalet uğruna ekonomik ve diğer talepler adildir ve her zaman desteklenmeli ve yüreklendirilmelidir. Bazen adil bir emeklilik uğruna yakın zamanda öğretmenlerin verdiği mücadelede -bu mücadele Morena hükümeti Aforeslerin (senelik ödeme alan emeklilik fonu yöneticileri), bankaların, kapitalist sistemin taraftarıdır, şu an iktidardaki partinin sürekli olarak "halk, halk, halk" sözcüklerini yinelemesine rağmen halkın en temel ihtiyaçlarına dahi *karşı* olduğunu daha da açıkça göstermiştir- olduğu gibi önemli politik etkilere sahip de olabilirler. Reform için mücadeleler gereklidir ve bazen önemli bir rol bile oynayabilir, ancak Lenin'in söylediği gibi bunların tabi kılınması gereklidir, devrim ve sosyalizm mücadelesinde parçanın bütüne tabi kılınmasında olduğu gibi.

Ancak halkın gerçek devrimcilerden, devrimci komünistlerden asıl en çok ihtiyaç duyduğu şey basitçe halkın zaten bildiği ve yürüttüğü mücadeleleri örgütlemesinde yardım değildir. En ihtiyaç duydukları şey bu sistemin onlara sunmayı reddettiği ve anlık talepler için günlük mücadelede içerisinde kendileri keşfedemeyecekleri bilimsel politik anlayıştır. ***Bütün insanlığı -en azından bildiğimiz şekliyle uygarlığı- nesli tükenme sınırına doğru götürmekte olan bu miadı dolmuş sistem altında acı çekmeye devam etmek zorunda olmadığımız*** şeklindeki eşsiz gerçeği acilen anlamaları gerekmektedir. Sorunun neden kapitalist sistem olduğu ve çözümün niye gerçek bir sosyalist devrim olduğu üzerine temel bir bilimsel anlayışa ihtiyaçları bulunmaktadır. Böyle bir devrimin sadece acilen gerekli olmakla kalmadığını, aynı zamanda *mümkün* de olduğunu ve en nihayetinde zafer elde etmek için neler yapmak zorunda olduğumuzu anlamaları gerekmektedir.

Mesele insanların bu sorunları anlayamaması değildir. Mesele biz devrimci komünistlerin halka ve insanlığa bu anlayışı götürmekteki sorumluluğumuzu üstlenmemiz, onlarla iyi bir şekilde tartışma yürütmemiz ve onları *devrim için organize etmemizdir*. Biz bunu yaparken bu mücadelenin kolay olmadığını gördük, çünkü genel olarak kapitalist sistemin; şu an iktidarı elde bulunduran, kendini halk hareketlerini sindirmeyi, ezmeyi ve yok etmeyi denemeye adanmış sözde "solcu" kapitalist partinin; Meksika'da "sol" olarak geçen şeylerin büyük çoğunluğunu oluşturan sözde "devrimci" ve "komünist" fırsatçı sürüsünün popülerleştirdiği *devasa hatalı*

fikirler çöplüğü üzerine büyük bir mücadele ve tartışma gerektirmektedir. Bu kolay bir mücadele değildir, akıntıya karşı yüzmeyi gerektirir, ancak *şimdi devrim için* önemli sayıda bir azınlığı kazanmak ve örgütlemek mümkündür.

Bu insanları *şimdi devrim için* örgütlemek acil önem taşımaktadır çünkü gerçek bir devrim sadece devrimci bir durum ortaya çıktı diye kendiliğinden olmaz. Devrimci durumların büyük bir çoğunluğu devrimle sonuçlanmaz. Ya devrimci önderliğin eksikliğinden dolayı sönerler -2010 Arap Baharı örneğinde görülebileceği gibi- ya da 1979 Nikaragua devriminde olduğu gibi önderliğin hatalı çizgisi sebebiyle kapitalizm-emperyalizmden ayrılmayı başaramazlar. **Eğer halkı devrim için örgütlemeyen önce devrimci bir durumun olgunlaşmasını beklerseniz devrimi yapma imkanını kaybedersiniz** ve halkı bu sistemin korkunçlukları altında gereksiz acılar çekmeye devam etmeye mahkûm etmiş olursunuz.

Halkın devrimci bir mücadelede şahlanması, gerçek ve özgürleştirici bir devrimin zafer kazanması için gereken tek şey devrimci bir durum değildir. Gerçek bir devrimin zaferi için yeterince güçlü, devrimci potansiyellerini tamamen uyandırabilmek için halk kitleleri ile sıkıca bağlı ve en nihayetinde milyonları içerecek bir zorlu mücadeleye önderlik edecek **yeni komünizmin devrimci bilimine dayanan devrimci bir komünist çekirdek de gereklidir.**

Biz şu an iki özellik arasındaki diyalektik, iç içe ilişkiyi kullanarak halkı devrim için organize etmekteyiz: birincisi sistemin devrimci bir biçimde gösterilmesi ve devrimci komünist teori ve analizin teşviki ile yeni komünizmin cesurca yaygınlaştırılması, ikincisi sistemin gerici ve miadı dolmuş doğasını açıkça gösteren büyük suçlara (Ayotzinapa ve bütün kaybedilmiş insanlar için gerçeği ve adaleti arama mücadelesi, kadın cinayetlerine karşı ve kürtaj hakkı için mücadele, Filistin'deki soykırıma karşı mücadele ve pek çok başka insan ile birlikte saf tuttuğumuz çok sayıda diğer mücadele) karşı mücadelelerde halk kitlelerini mobilize etmek. Bu mücadelelerde halkın bilincini ve aynı zamanda bu suçlu sisteme karşı mücadeleciliklerini ve karşıtlıklarını arttırmak için mücadele etmek ve böylelikle gerçek bir devrim mücadelesinin güçlenmesine de hizmet etmek esastır.

Ayrıca çok önemli olan başka bir şey de bizim halkı **Devrim Hareketi** altında organize etmekte olduğumuzdur. Bu hareket, halkın devrim mücadelesini ilerletirken çeşitli biçimlerde katkı

sağlayabilecekleri ve aynı zamanda yeni komünizm üzerine eleştiri ve öğrenme amaçlı tartışmalar yapabilecekleri, kendi *6 Çizgi Noktası [İspanyolca kaynak]* etrafında birleşen kitlesel bir devrimci organizasyondur. Bunun yanı sıra, **Meksika Devrimci Komünist Organizasyonunu** da şimdi ihtiyaç duyulan devrimci komünist çekirdek olarak Bob Avakian'ın geliştirdiği yeni komünizm tarafından önderlik edilen ve yeni komünizmi somut bir biçimde uygulayan yeni bir devrimci komünist partinin oluşturulması için inşa etmeye ve yaygınlaştırmaya devam ediyoruz.

9. Bob Avakian'ın Yeni Komünizminin Rehberlik Ettiği Devrimci Komünist Bir Çekirdeği İnşa Etmekteyiz ve Nefretçilerin Anlamsız Saldırıları ile Mücadele Ediyoruz

Halkı gerçek bir devrim için örgütlemeye ve gereken devrimci komünist çekirdeğin büyümesi için *ciddi* bir mücadele vermekteyiz. Yalan söylemiyoruz, az sayıda insanız. Çok daha fazla insanın bize katılıp fikirlerini, yaratıcılıklarını, kalplerini ve mücadelelerini bu mücadeleye adanmaları gerekmektedir çünkü *insanlık için de, baskı ve sömürü altındaki kitleler için de başka bir gerçek çıkış yolu yoktur.*

Halkı gerçek bir devrim için örgütlerken **en önemli şey rehberliğin gerçekten doğru ve bilimsel olması**, şu anki dünyanın hakikati ve halkı özgürleştirmek için bunun gerçekten nasıl değiştirilebileceği ile uyumlu olmasıdır. **Eğer rehberlik eden anlayış doğru değilse, eğer gerçek dünyaya ve gerçekten nasıl dönüştürülebileceğine tekabül etmiyorsa, hareketi sadece çıkmaz bir sokağa götürecektir ve bu sistemden asla çıkamayacaktır.**

Bu yüzden rehberliği *bilime*, gerçek kanıtlardan geliştirilen bir anlayışa dayayıp anlık heveslere ya da temennilere dayanmamak çok önemlidir. Günümüzde de bu bilim **Marx tarafından bulunan ve Bob Avakian'ın yeni komünizminde yeni bir seviyeye taşınmış yeni komünizmdir.** Avakian, başka kaynakların yanı sıra Lenin ve Mao'nun önderlik ettiği geçmiş sosyalist devrimlerin büyük atılımlarından ancak aynı zamanda önemli hatalarından da ders çıkararak ve günümüz kapitalizm-emperyalizminin yeni özelliklerini inceleyerek devrimci bilimde yeni bir sıçrayış oluşturmuş ve insanlığın kurtuluşu için yeni bir çerçeve inşa etmiştir – Daha bilimsel, daha devrimci, daha özgürleştirici ve günümüze daha uyumlu bir çerçeve.

1956'da Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restorasyonu ve sonrasında 1976'da Çin'de kapitalizmin restorasyonu (Çin kendisine "komünist" demeye devam etse de) ile karşılaştıklarında dünyanın her tarafından pek çok kadın ve erkek devrimci devrimi ve komünizmi bir kenara bıraktı, bazı başkaları ise onu boş bir lafa indirgedi. Bunun aksine Avakian, hayatını bastırılan ve sömürülenlerin ve dünya çapında komünist devrimin uğruna savaşmaya adadı. Dahası, 40 yıldan daha fazla bir zamanı kapitalizmin neden bu geçmiş sosyalist tecrübelerde restore edildiğini, nasıl böyle bir restorasyonu engellemek için mücadele edilebileceğini ve dünyanın her tarafında yeni bir sosyalist devrim dalgasının daha da ilerletilebileceğini araştırmaya ve bu konuda daha derin bir anlayışı geliştirmeye verdi. İçerisinde tartışmanın, karşıtlığın ve eleştirel düşüncenin sadece izin verilmekle kalmayıp aynı zamanda teşvik edildiği, aynı zamanda da halkın bütün baskı, sömürü, toplumsal eşitsizlik ve ayrımcılığa karşı mücadelesinin bütünlüklü bir biçimde teşvik edildiği ve desteklendiği başka bir olası topluluğun ilham verici ve gerçekçi bir görünüşünü geliştirdi.

Gerçekten, **yeni komünizm ile devrimci bilimdeki nitel sıçrayış şimdi bizim çok daha farklı ve çok daha iyi bir dünya için mücadelemizde sahip olduğumuz en büyük avantajdır.** Bilimsel pusula ile bir gemi denizlerde kaybolmaktansa hedefine ulaşabilir. Yeni komünizmin bilimsel rehberliğiyle insanlığın kurtuluşu için gerçek bir yol çizmek mümkündür. Bilimsel bir rehber olmadan devrimci mücadele yoldan saparak küresel kapitalizm-emperyalizmin çamurlu sularına batmaya mahkumdur.

Meksika Devrimci Komünist Örgütü (OCR, M) yeni komünizmin bu bilimsel rehberliğini Meksika'daki somut koşulları dünya bağlamında ele alarak uygulamıştır. Meksika'daki devrim için bir temel çizgi ve program oluşturmuştur ve bunun daha da geliştirilip derinleştirilmesi gereklidir. Başka belgelerin yanı sıra bunlar Özgürleştirici Devrim [La revolucion liberadora] ve Devrimci Umut eserlerinde vücut bulmuştur. İçinde yaşamakta olduğumuz acil durumda gerçek bir devrim yapabilmek için gereken büyüyen hareketi inşa etme mücadelesinde başarılı olabilmemiz için çok daha fazla insanın yeni komünizmi tartışma ve ele alma ve onu Meksika'nın somut koşullarına uygulama sürecinin bir parçası olması gereklidir. Eğer gerçekten derin ve *gerçek* bir değişim için mücadele etmek istiyorsanız *Devrim* Hareketine katılmanız, yeni komünizm ve OCR, M hakkında bilgi edinmeye başlamanız ve hakim güçlerle mücadelenin

ve halkı devrimci bir temelde dönüştürmenin parçası olmalısınız. Bizler tartışma ve eleştiriye son derece açığız ve Bob Avakian bizzat kendisi de mantıklı tartışmalarda eleştiriye ve fikir ayrılıklarına yanıt vermekte bir model olmaktadır. Kendisi yaptığı yanlışları eleştirmekte ve diğerlerinin bu hatalardan ders almasında öncü rol üstlenmektedir.

Avakian pek çok kişi tarafından diğerlerinin ondan nefret ettiği sebeplerden dolayı sevilmiştir: Çünkü o, zamanımızın en devrimci ve bilimsel enternasyonel

önderidir. Bunun sebebi, bu sistem altında gereksiz yere acı çeken insanların en derin çıkarları uğruna aman vermeyen mücadelesi, bir devrimin -daha azının değil- gerekli olduğu konusundaki ısrarcılığı ve devrim bilimine çığır açıcı katkılarıdır. Bunun karşısında sadece birkaç kişinin çıkarlarına hizmet edecek bir sözde “devrimi” organize etmek isteyen nefretçi projesi hareketler -şu anki sistemin *içerisinde* ve bu şu anki sistemin sınırlarını *aşmayacak*- bir hiçtir. Avakian’ın katkılarının farkında olmak nefretçilerin söylediği gibi bir “kültü” temsil etmez. Onun bilime önemli katkılarına değer vermek ve bunlardan kritik dersler çıkarmayı temsil eder, tıpkı bir Darwin, Einstein, Marie Curie, Lenin, Mao’nun bilime katkılarına değer verdiğimiz ya da vermemiz gerektiği gibi.

Yeni komünizmin *içeriği* üzerine mantıklı argümanlarla desteklenen eleştirilere kucak açıyoruz: Bunlar üzerine tartışmalar herkesin anlayışını geliştirmeye ve var olan hataları düzeltmeye imkan tanır. Ancak bu sisteme bağlı yapmacık komünistler ve devrimciler, yeni komünizme iftira atan ve alçakça saldıran nefretçiler, ciddi tartışmalar sumaktansa yalanlar savurarak Bob Avakian’ın çalışmalarının *içeriğinden* kaçınmak için her şeyi yapmaktadırlar, tıpkı öykülerde geçen, ışıktan kaçan vampirler gibi. Kendilerini saygısız, kişisel ve yalan dolu saldırılardan öteye götürememekte oldukları çünkü yeni komünizmin bilimsel *içeriğini* çürütmekten acizdirler.

Lenin, emperyalizme karşı mücadele, oportünizme karşı mücadele olmadan sadece bir kandırmaca ve saçmalaktır demiştir. Bu günümüzde de eşsiz bir doğru olmaya devam etmektedir. Bizim “izole” olduğumuzu söyleyeceklerdir. Biz oportünistlerden “izole” olmaktan korkmuyoruz. Oportünistlerin zararlı kandırmacalarına karşı dürüst insanlara yeni komünizmin gerçek içeriğini basitçe anlatma mücadelemizde sayıları milyonlara varan dürüst kitleler ile “yalnız” kalmaktan korkmuyoruz. Bunu yaparken kendi grubumuzun “çıkarları” için mücadele

etmiyoruz. İki pozisyonun da *içeriği* üzerine *ilkeli* ve dürüst eleştiriler temelinde tartışmalar için mücadele ediyoruz. Bu her gerçek devrimci hareket için *temel ve hayati* bir süreçtir.

10. Yeni ve Gerçek Bir Umudun Özgürleşmenin ve Toplumun Sosyalizmi İçin Mücadele Ediyoruz, Daha Fazla Devlet Mülkü ve “Sosyal Programlar” İle Kapitalizmi Sürdürecektir Sahte “Sosyalizm” İçin DEĞİL

Meksika’da gerçek sosyalist devrimin zaferi yeni bir günün doğuşunu, halkın özgürleşmesi ve en nihayetinde bütün insanlığın kurtuluşu için tamamen yeni bir ufku beraberinde getirecektir.

Burada Küba, Venezuela, günümüz Çin’i gibi ülkelerdeki sahte “sosyalizmden” yani aslında devlet kapitalizminden bahsetmiyoruz. Sahte “sosyalist” ve “komünistler” için sosyalizm sadece belirli bir boyutta devlet mülkiyeti, biraz ekonomik planlama ve baskı ve sömürü altındakilerin çektiği acıları bir nebze azaltmak için bazı sosyal programlardan ibarettir. Ancak devlet mülkiyeti ve planlaması kapitalist bir prensip olan kar maksimizasyonu için yapılırsa varılan sonuç kendisini açıkça kapitalist toplum olarak nitelendirenlerden farklı değildir.

Milyarderleri, borsası ve ABD emperyalizmi ile dünyaya hükmetmek için giriştiği emperyalist süper güç çatışmasıyla günümüz Çin’indeki gerçek budur. Küba da “sosyalist” bayrağı altında kapitalizmin başka bir örneğidir. ABD emperyalizminin suç teşkil eden ablukasını kınanmalı ve ona karşı çıkılmalıysa da bu ablukanın daha da etkili olmasının sebebi en başından beri, başta kapitalizmi restore etmekte olan (yine “sosyalist” bayrağı altında) Sovyetler Birliği’ne bağlı olmuş olan Küba devriminin emperyalist kapitalist sistemin içerisinde kalmış olmasıdır. Adanın odağı kar maksimizasyonuydu: halkı beslemek için çeşitli bir tarım yerine ihraç etmek için şeker üretimini önceliklendiriyordu. Sonrasında ada artan derecede yabancı emperyalist yatırımlara ve turizm ve peşinden gelen fuhuş gibi “endüstrilere” bağımlı hale gelmiştir. Fidel Castro’nun bizzat kendisini iğrenç, kadın düşmanı olarak teşhir eden “Kübalı kadınlar bunu seviyor” söylemi de bunun açıkça meşrulaştırılmakta olduğunu göstermişti.

Gerçek sosyalizm kapitalist malvarlığına el konularak bunun bütün halkın malına dönüştürülmesini ve ekonominin planlanmasını gerektirir ancak bunlara indirgenemez. Bu planlamanın kar maksimizasyonu şeklindeki kapitalist prensiple yönetilemeyeceği, aksine halkın ihtiyaçlarını karşılamak, eski toplumdaki kalan eşitsizlikleri, baskıcı ilişkileri ve fikirleri

dönüştürmeye devam etmek ve dünya devriminin ilerleyişine katkıda bulunmak şeklindeki sosyalist prensiplerle yönetilmek zorunda olduğu anlamına gelir.

Her şeyin ötesinde, devrimci Çin ve aynı zamanda Sovyetler Birliği de bu iki örnekte de kapitalizmin restore edilmesinden önce gerçek sosyalizm yolunda ilerleyişin erken tecrübeleriydi. Burjuva propagandasının aksine, ikisi de büyük, ilham verici atılımlar yapmıştır ve bu atılımlarla baskı ve sömürü altındakilerin devlet gücünü ele geçirdiklerinde neler yapabileceklerini göstermişlerdir. Aynı zamanda bu tecrübeler büyük hatalar da yapmıştır ki halen dünyaya hükmeden kapitalizm-emperyalizm sisteminin bombardımanı altında radikal derecede farklı ve daha iyi bir toplum konusunda ilk ve eşsiz tecrübeler olarak hata yapmaları anlaşılabilir.

Ancak burada geçmiş hatalardan uzak durarak bu gerçekten sosyalist devrimlerin en büyük başarılarını tekrarlamaktan bile bahsetmiyoruz. Burada Bob Avakian tarafından geliştirilen, insanlığın kurtuluşu için yeni bir çerçeve sunan yeni komünizmden ilham alan ve bu komünizmi Meksika'nın özel durumuna uygulayarak *yeni* bir sosyalizmden bahsediyoruz.

Başka bir sistem ile herkes dolu bir hayat yaşamak için ihtiyaç duyabilecekleri şeylere sahip olabilir. Kimse bu sistem altında hayatta kalmanın günlük mücadelelerin gerçek acısı ve endişeleriyle başa çıkmak zorunda kalmaz. Herkese sağlıklı yiyecek, ideal bir barınma, kaliteli medikal bakım sunacak kaynaklar ve bilimsel ve teknolojik gelişme halihazırda mevcut. Meksika'da ekonomi ve toplum üzerinde emperyalizmin egemenliğinin zincirlerinin kırılması için zorlu bir mücadele gerekecek olsa da bütün bu bahsettiklerimiz Meksika'da gerçek bir devrimden sonra sosyalist, bağımsız ve enternasyonalist bir ekonominin geliştirilmesi ile mümkün olacaktır. Bu kadar fazla insanın açlık ve kıtlıkla yüzleşmesinin, sokaklarda yaşamak zorunda kalmasının, ilaç eksikliğinden, sağlık hizmetlerine ulaşamamaktan veya yetersiz sağlık hizmetlerinden ötürü ölenlerin tek sebebi az sayıda insan için maksimum kâr amacını güden kapitalizmdir.

Zafer kazanan devrim kapitalizmin ve emperyalist egemenliğin zincirlerini büyük ulusal ve yabancı kapitalistlerin şirketlerine ve sermayesine el koyarak ve aynı zamanda yabancı borçları ve eşitsiz antlaşmaları reddederek kıracaktır. Bu, halkın ihtiyaçlarına hizmet etme, doğayı

koruma ve bütün insanlığın kurtuluşu için dünya devrimini teşvik etme prensipleri tarafından rehberlik edilen bir yeni sosyalist ekonominin temelini atacaktır. Artık emperyalizmin diktesi ve büyük kapitalistlerin çıkarlarına boyun eğen, ucuz işçiliğin süper sömürsünü temel alan, doğal kaynakların yağması ve çevrenin talanı ile yürüyen bir ekonomi söz konusu olmayacaktır.

Acil olarak küresel ısınmaya sebep olan ve Dünyayı biz ve diğer türlerin nesli tükenme tehlikesine doğru götürmekte olan fosil yakıtların (petrol, doğal gaz, kömür) kullanımını ciddi derecede düşürüp en sonunda tamamen sıfırlayacak bir temiz enerji kaynağı dönüşümü başlayacaktır. Aynı zamanda dünyamızın halkları ve bilim insanları tek gezegenimizin bu yıkımına karşı mücadeleye çağrılacaktır. Meksika bu konuda kararlaştırıcı bir rol oynamalıdır, sadece böyle bir dönüşümün dünya için örnek olması amacıyla değil, aynı zamanda da buradaki bir devrimin etkisinin ABD'de, dünyanın bir numaralı kirlilik kaynağında -eğer sınırın diğer tarafında bir devrim olmamışsa- bir devrim olasılığı üzerindeki etkisi için de bu çok önemlidir.

Şu anda mega -çoğu zaman uluslararası- şirketler tarafından yürütülen ve toprağı, suyu, havayı ve bizzat kendi ürünlerini böcek ilaçları, monokültür, genetik modifiyeli ürünler ve büyük ölçüde ihracat için domuz ve diğer hayvanların iğrenç koşullarda yoğun biçimde tutulmasını içeren tarım dönüşüme uğrayacaktır. Bu büyük şirketler tasfiye edilecek ve köylülere ve günöbirlik işçilere yerel halkların haklarına saygı duyacak radikal bir toprak dağıtımı ve büyük tarım ünitelerinin dönüşümü için yaslanılacaktır. Gönüllü kolektivizasyon temelinde, halkı beslemek için organik ve sağlıklı yöntemlere dayanan bir süreç ile yeni bir adem-i merkezietçi ve çeşitli tarım yaratılacaktır.

Yerli halkların bastırılmasına kökünden saldırılacak, yerli halklar devrimci ordunun ve önderliğin belkemiğinin bir parçası olarak sadece kendi hakları olan toprakları geri almakla kalmayacak, aynı zamanda da bölgesel yerel otonomiler kuracaklardır. Meksika içerisinde bir yerli ulusunu birçok parçaya bölen sanal eyalet ayrımlarının aksine bu ulusların yoğunlukla bulunduğu bölgelerde otonomi sahibi yerli alanları oluşturulacak ve bu alanlar kendi hükümetlerine ve ekonomik planlamalarına sahip olacaklardır. Bu alanlarda yaşayan yerliler de yerli olmayanlar da eşit haklara sahip olacaklardır. Ekonominin ulusal sosyalist planlamasının bir parçası olarak yerli halkların ve genel olarak kırsal bölgelerde yaşayanların yaşam standartlarının

yükselmesine öncelikli önem verilecektir. Şu anda baskılanmış halde olan yerli halkların dillerinin gelişimi pek çok şekilde teşvik edilecek ve yeni devrimci devlet Meksika toplumu içerisinde son derece var olmaya devam eden ırkçılığa karşı ulusal seviyede bir mücadeleyi destekleyecektir.

Bu yeni, radikal derecede farklı ve milyonlarca insanın bilinçli devrimci mücadelesi ile ortaya çıkan devlet, yargı sürecine dayanan ve suçlananların haklarına da sahip çıkan bir süreçte bizzat halkı mobilize ederek yeni ve hızlı adalet biçimleri bulacak ve günümüzün maço ve kadın düşmanı toplumunda neredeyse tamamen özgürce gezebilen bütün kadın katilleri, tecavüzcüler ve tacizcileri tutuklayacak, yargılayacak ve cezalandıracaktır. Kadınların çocuk sahibi olma veya olmama hakları en nihayetinde oluşturulacak, hamileliğin herhangi bir döneminde kürtaj hakkı ve doğum kontrol metotlarına geniş çaplı ve uygun erişim sağlanacaktır. Devrimci sürecin tümü boyunca kadınların öfkesi bütün toplumu dönüştürme ve özellikle de kadınları hedef alan bütün baskı ve sömürü ilişkilerinin ve bunları haklı gören maço ideolojinin üstesinden gelme amacıyla teşvik edilecektir. Aynı şekilde LGBTQ bireylerin eşitliği ve hak ettikleri saygı tümünden korunacak, bu konudaki gerici ön yargılara karşı toplumun her yerinde mücadele edilecektir.

Yeni yargı yöntemleri -önceden belirttiğimiz gibi hızlı ancak yine de yargı sürecine ve suçlananın haklarına saygı temelinde- ile 1968 katliamından Kirli Savaş, Acteal, Ayotzinapa ve şu anki hükümet altında göçmenlerin uğradığı katliam suçuna kadar pek çok devlet suçunun sorumlusu olanlar yargılanacak ve cezalandırılacaklardır. Yeni, halkın bilinçli devrimci mücadelesinden doğan devlet “yasal” ve yasadışı büyük şirketlerle iş birliği içinde olmayacağı için organize suç kartelleri hızlıca ve en sonunda ortadan kaldırılacak ve bu organizasyonların çoğu zaman zorla içerilen alt tabakalarına rehabilitasyon ve topluma yeniden katılım imkânı sağlanacaktır.

Bütün bunlar, şu anki Meksika toplumunda olduğu şeklin aksine saygı duyulacak ve tutarlı bir biçimde uygulanacak yeni bir sosyalist Anayasa altında gerçekleşecek, halkın hakları güvence altına alınacaktır. Bob Avakian’ın yazdığı [ve Türkçe çevirisine ulaşılabilir -Ç.N.] Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa, gerçekten özgürleştirici bir sosyalist toplum için yeni bir vizyon ve metot olarak çok iyi bir örnektir. Bu Anayasa şu anda ABD

topraklarına özel olarak yazılmış olsa da (yani Meksika [ya da Türkiye -Ç.N.] toplumunun özel durumlarına dokunmasa da) sosyalist topluma önderlik ve devrimi kovalama konusunda yeni komünizmin bütün ülkeler tarafından uygulanması gereken pek çok genel prensibinin ve metodunun rehberliğinde kaleme alınmıştır. Bunun bir örneği de sağlam çekirdek ve sağlam çekirdek temelinde bir hayli esneklik prensibidir, ki bunu biraz sonra daha detaylı anlatacağız.

Gelecekteki Meksika Devrimci Komünist Partisi, milyonların devrimci mücadelesine önderlik ettikten sonra yeni sosyalist devlete Anayasa çerçevesinde önderlik sağlayacaktır. Ancak geçmişin en iyi sosyalist tecrübelerinden dahi farklı olacak şekilde bu Parti, yeni politik ve ekonomik oluşumda önderlik pozisyonlarını tekelleştirerek değil, aksine halk üzerindeki nüfuzu ve halkı mobilize etmiş olmasına dayanarak yeni kurumlara öneriler sunmak yoluyla toplumun dönüşümünde ve komünizm hedefine ilerleyişte dünya devriminde halkı ilerletmeyi amaçlayacaktır. Komünizm hedefi; sınıfların, sömürünün, baskının, toplumsal eşitsizliklerin olmadığı, eski kapitalist toplumun ilişkileri ile bağlantılı bütün gerici fikirlerin temelden dönüştürülmesi demektir. Geleceğin bu komünist toplumu gerçekten de gezegenin her yerinde insanların özgür ve çeşitli bir topluluk oluşturacağı bir toplumdur.

Sosyalist devrimin zaferi ile mümkün hale gelecek bütün büyük ve radikal değişimlerle bile eski toplumdan miras kalan pek çok ilişki ve eşitsizlik var olmaya devam edecektir: Kadın ve erkek arasında, yerli ve yerli olmayan halklar arasında, kırlar ve şehirler arasında, el işi ve kafa işi arasında, daha çok kazananlar ve daha az kazananlar arasında vb. Bu eşitsizlikler ile bağlantılı ve bunları meşrulaştıran düşünüş biçimlerinin çoğu da aynı zamanda miras alınacaktır. Bütün bunlar sadece adaletsiz olmakla kalmayıp aynı zamanda da kapitalizmi restore etme olasılığı için bir temel teşkil edecek ve önceki yüzyılda Rusya ve Çin'deki sosyalist toplumlarda gördüğümüz üzere devrimci komünist parti içerisinde bile kapitalist yola dönmek isteyen önderlerin ortaya çıkışına sebep olacaktır.

Bu sebeple, devrimci komünist partinin önderliğinde ve aynı zamanda yeni toplumdan artan sayıda insanı da içerecek büyüyen bir sağlam çekirdeğin oluşturulmasına sürekli olarak devam etmek esastır. Bu çekirdek sosyalizm altında devrimi devam ettirmek ve adım adım eski toplumdan miras kalan eşitsizlikleri ve ilişkileri sınırlandırmak için mücadele edecek, aynı

zamanda da bunlarla ilişkili gerici ve baskıcı fikirleri kazıp kökünden sökecektir.

Sosyalizm altında devrimi devam ettirme mücadelesinin bir parçası olarak halk içerisinde büyük bir özgürlüğe imkan tanınacak, dünyanın daha önce hiç görmemiş olduğu seviyede karşıtlık, eleştiri ve tartışmayı destekleyen bir atmosfer yaratılacaktır. Sosyalist toplumda bu geniş çaplı tartışma, karşıtlık ve eleştiri süreci sadece insanların kendilerini ifade etmekte gerçekten özgür hissetmeleri ve hayatlarını devam ettirmeleri için esas olmakla kalmayıp, aynı zamanda da hakikate ulaşma, hataları görme ve eski toplumlarda baskı ve sömürüye basmış halkları artan şekilde yeni toplumun yönetiminin bir parçası yapmakta ve her şeyi halkın çıkarları için dönüştürmek ve en nihayetinde bütün insanlığın çıkarlarını korumakta da esas olacaktır.

Silah yoluyla eski toplumu restore etme girişimleri hala baskılanacak olsa da, halk eski kapitalist toplum lehine dahi söylemlerde özgür olacaktır. Sadece hükümet için değil, aynı zamanda bütün ekonomik, toplumsal, eğitimsel, kültürel ve diğer toplum kurumlarının önder komiteleri için dahi seçimler olacaktır. Bütün bunlar, günümüz toplumundan radikal derecede farklı olacaktır: Örneğin her iş yeri, orada çalışan kişiler tarafından seçilecek bir devrimci komite tarafından yönetilecektir. Bu toplumun bütün diğer kurumları için de geçerli olacaktır. Farklı bakış açılarından adaylar seçimlere katılabilecektir, ancak seçim yoluyla kapitalizmin restorasyonunu engellemek için koruyucu önlemler bulunacaktır -eğer çok üstün sayıda oy bu yönde gelmezse.

Bütün bunlar, Bob Avakian'ın daha önce duyulmamış olan sağlam çekirdek ve etrafında bu çekirdeğe dayalı esneklik konseptinin bir uygulamasıdır. Buradaki uygulama sosyalizm altında devrimi ilerletmeye devam etmek için mücadele eden büyüyen bir çekirdeği kurarken aynı zamanda da geniş bir tartışma, karşıtlık ve eleştiri atmosferini toplumun her yerinde oluşturmaktır. Devrimci önderlik için hiç şüphesiz bütün bunlardan hakikate ulaşmak, sorunların üstesinden gelmek ve parlak bir komünist bir geleceğe ilerlemek için öğrenmek çok zorlayıcı olacaktır. Bazı zamanlarda Avakian'ın söylemiş olduğu gibi toplumun farklı kesimlerinden bizi geriye çeken güçler tarafından bölünüp parçalanma seviyesinin sınırlarına kadar gitmeyi dahi gerektirebilecektir. Ancak bu, geçmişte görülenden çok daha renkli ve yeni bir toplumun oluşturulması, hakikati bütün karmaşıklığıyla ele alabilmek, hataların farkına varmak ve onları

düzeltebilmek, kapitalist restorasyonu engellemek ve bütün insanlığın kurtuluşu için daha da büyük sıçrayışlar yapabilmek için zorunlu bir süreçtir.

Sosyalizm altında devrimi ilerletmek için mücadele veren bu büyüyen çekirdek ile geniş çaplı düşünme, karşıtlık ve tartışma arasındaki iç içe geçmiş ilişkiden çeşitli ve ilham verici yeni bir kültür doğacak, bu kültür günümüzde hâkim olan çürük, bencil, kadın düşmanı ve ırkçı kültür altında sadece hayalini kurabileceğimiz seviyede topluluğun, karşılıklı saygının ve geleceğe umutla bakmanın değerlerini teşvik edecektir.

11. Korkunç, Acı Bir Dünya Karşısında, Yeni, Parlak Bir Dünyanın Doğuş Mücadelesinde Herkesin Yüzleştiği Meydan Okuma

Sadece Meksika'da değil, dünyanın her yerinde de eski, miadı dolmuş kapitalizm-emperyalizm sistemi sınırlarına ulaşmaktadır. Her geçen sene gereksiz acılar katlanmakta, milyarların hayatı daha da acınası hale gelmekte, insanlık çevresel felaket ve nükleer savaşın varoluşsal tehditlerinin kıyısında durmaktadır. Eski dünya acı vericidir ancak kendi ağırlığının altında ezilmeyecektir. Kapitalizm bizi bitirmeden bizim onun üstesinden gelmemiz gereklidir.

Eski toplum büyük krizlerin ve çalkantıların içinde acı vericidir. Ancak bu üzücü yüzeyin altında gerçek ve gerçekten özgürleştirici bir devrim için yeni olasılıklar ortaya çıkmaktadır. Bu olasılıkları gerçek bir devrim için bir özgürleştirici mücadele hakikatine dönüştürmek her birimizin neler yapacağına bağlıdır. *Yeni* komünizmi öğrenmeye cesaret edin. Çaresizce devrime ihtiyaç duyan halka karşı bir sorumluluk almak için gereken cesareti, yürekliliği ve eleştirel düşüncüyü kuşanın ve umut, özgürlük ve doğmakta zorlanan topluluğun yeni sosyalist toplumu için mücadelenin bir parçası olun.